

КОНЦЕРТНЕ ЖИТТЯ

Ніна Дика

МИСТЕЦЬКІ ГОРИЗОНТИ МУЗИЧНОГО ЛЬВОВА: «ВІРТУОЗНЕ ТРІО» у панорамі XXXV Міжнародного фестивалю «Віртуози»

*В кожна епоху діє своя потайна спільнота
споріднених душ.
Зімкніть же міцніше ряди, ви належите до них,
щоби правда мистецтва променіла все яскравіше,
втішаючи світ і даруючи йому щастя*

Роберт Шуман

Яскраві мистецькі проекти, які своєю ідеєю поєднують минувшину і сьогодення, спроможні розширити горизонти нашого життя. Так сталося і цього разу, коли ювілейна дата – 130-річчя від часу першовиконання Тріо c-moll, op.101 для фортеп'яно, скрипки і віолончелі Брамса¹, відродила з підвалин пам'яті яскравий спомин про концерт «Віртуозне тріо», який відбувся у Львові червневого вечора 2016 року в рамках XXXV Міжнародного фестивалю музичного мистецтва «Віртуози» у концертному залі ім. Станіслава Людкевича Львівської філармонії. Цей твір був представлений в обрамленні музичних полотен Баха і Бетховена

в інтерпретації австрійсько-українського фортеп'янного тріо у складі Валерія Соколова (скрипка), Олексія Шадріна (віолончель) та Жанни Микитки (фортеп'яно).

Щодо рейтингу фестивалю «Віртуози», то започаткований ще в травні 1982 року, він став візитівкою весняного Львова. Особливістю фестивалю, який вже 35 років поспіль приймає зірок світової сцени з США, Німеччини, Австрії, Швейцарії, Росії, Польщі, Румунії, Туреччини, Ізраїлю, України – є відкриття: чи-то твору, чи-то виконавця, чи-то композитора, чи-то програми.

Значущість концертної імпрези «Віртуозного тріо» (10 червня 2016 року) є незаперечною – вона стала святом для галицьких меломанів і гостей міста. Подія

¹ Це Тріо вперше прозвучало 20 жовтня 1886 року в Будапешті у виконанні Автора (фортеп'яно), скрипаля Еньо Губая (Hubay, 1858–1937), відомого угорського скрипаля, і не менш відомого віолончедіста Давида Поппера (1843–1913).

вабила як музичними шедеврами, так і йменами виконавців. Концертна програма розпочалася Чаконою з Партити № 2 Баха у виконанні відомого українського скрипаля, засновника і мистецького керівника харківського фестивалю «Музичні вечори» Валерія Соколова. Від перших звуків твору скрипаль зачарував слухачів дивовижною зрілістю художнього мислення. Мимоволі з пам'яті зринув вислів Серова «Що за геній цей Бах? Візьме одну думку і проводить її все глибше і глибше, зріднюється з нею і водночас з цією думкою вкорінюється у таємниці душі. Вслухаючись у цю прекрасну музику, починаєш чудуватися: чи існує у світі ще інша музика, чи може мати інший стиль право на існування в мистецтві?». І сьогодні скрипкові бахівські соло постають неперевершеними взірцями стилю над усім, що було створено у цій сфері. Артистичний смак, відчуття стилю і форми виконуваного полотна зачаровували в інтерпретації Валерія Соколова. Його виконавській манері властива глибока зосередженість, сила думки і виразовість почуттів.

Глибоким розумінням і осмисленням художньо-емоційних засад авторського задуму вирізнялася інтерпретація Сонати № 7 (до-мінор), ор. 30 № 2 Бетховена у виконанні Валерія Соколова (скрипка) і Жанни Микитки (фортеп'яно). Приємною несподіванкою і, водночас, дарунком, що надовго залишиться в пам'яті поціновувачів камерної музики, прозвучала «Хабанера» Равеля у їх інтерпретації.

Кульмінацією програми стало виконання Тріо c-moll op.101 для фортеп'яно, скрипки та віолончелі Брамса, вершинного твору пізнього романтизму. Відзначаючи глибоке проникнення ансамблів у авторський задум, не можна не відзначити творчу фантазію виконавців, високу майстерність у переданні найтонших засобів мистецької виразності, увагу до найменших деталей у розвитку музичного дійства, де воля трьох концентрувалася на досягненні єдиної мети: донести до слухача найважливіше, найсуттєвіше. Інтерпретація вирізнялася виконавським блиском у відображенні складного плетива відтінків настроєвої палітри, де гармонійно поєднувалися раптовість емоційного сплеску з елегантністю почуттів. Кожен з виконавців віднайшов можливість вияву власної сольної майстерності, продемонструвавши точність, прискіпливість до відтворення тонкощів щодо динаміки, агогіки, якими квітнула партитура, що, загалом, сприяло досягненню потрібного звуко-тембрального балансу в ансамблевій інтерпретації. Переповнений зал філармонії співпереживав з музикантами-камералістами, інтерпретація яких була наскрізь пронизана почуттям любові, вмінням і щирим задоволенням у відтворенні тонкощів індивідуально-емоційного забарвлення кожної з частин твору геніального німецького композитора.

Фестивальний виступ «Віртуозного тріо», виконавський почерк якого вирізнявся органічним розгортанням цілісної побудови, інтелектуальністю, природнім артистизмом, залишив про себе яскравий незабутній спомин і надію на майбутні зустрічі.

